

РЕШЕНИЕ

№ 7606

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 177 СЪСТАВ, в публично заседание на осми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Н.Д.К.

при участието на секретаря Т.Й.Ц.

като разгледа докладваното от Н.Д.К. Гражданско дело № 20231110167126 по описа за 2023 година

намери следното:

Производството е образувано по искова молба от “Т.С.” ЕАД против Б. К. Ж. и К. К. Ж. с искане да бъдат осъдени да заплатят на топлофикационното дружество следните суми за всеки от тях: 861,35 лева, представляваща сума за разпределение на топлинна енергия за периода от 01.05.2020 г. - 30.04.2022 г., ведно със законната лихва за периода от 07.12.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, 163,57 лева – законна лихва за забава за периода от 15.09.2021 г. до 21.11.2023 г., както и 13,35 лева, представляващи сума за разпределение на топлинна енергия за периода от 01.10.2020 г. - 30.04.2022 г., ведно със законната лихва за периода от 07.12.2023 г. до окончателното изплащане на вземането и 3,20 лв. – законна лихва за забава за периода от 16.12.2020 г. до 21.11.2023 г. Ищецът твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в срок до 45 дни след изтичане на периода, за който се отнасят. Ответниците в срока по чл. 131 ГПК не оспорват твърденията на ищеца, твърдят, че са платили задължението си.

В съдебно заседание страните са редовно призовани. Ответниците не се явяват лично, поддържат исканията си. Ищецът не се явява, не изпраща представител, подава писмено становище, чрез което признава направеното плащане.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени

доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Предявени са първоначално обективно, кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 318, ал. 2 ТЗ, във вр. чл. 200 ЗЗД, във вр. чл. 110, ал. 2 ЗС и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

При релевираните в исковата молба твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): **1)** наличието на действително правоотношение по договор за продажба (доставка) на топлоенергия, по силата на което продавачът се е задължил да прехвърли правото на собственост върху процесните стоки и да ги предаде, а купувачът да ги получи и да заплати уговорената продажна цена и **2)** продавачът да е доставил топлинна енергия в твърдяното количество на купувача.

С оглед направените от ответниците признания, съдът намира, че всички правнорелевантни факти, от които произтичат техните задължения, са осъществени. Те имат качеството на потребители и за процесния период ищецът им е доставил претендираната топлинна енергия и услуга дялово разпределение. Възражението за плащане на вземането в цялост също се доказва от представеното платежно нареждане. С оглед на това исковите са неоснователни и следва да се отхвърлят.

По отношение на разноските, съдът счита, че въпреки отхвърлянето на исковите, такива следва да се присъдят в тежест на ответника. Налице е постоянна задължителна съдебна практика на ВКС, обективирана в определения, постановени по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК - опр. № 843/17.11.2014 г. по ч. гр. д. № 6176/2014 г. на ВКС, ГК, IV г. о., опр. № 300/20.04.2012 г. по ч. гр. д. № 245/2012 г. на ВКС, ГК, IV г. о., Определение № 595 от 22.11.2017 г. на ВКС по ч. т. д. № 2217/2017 г., I т. о., ТК и цитираните в последното актове, приемаща, че, когато ответникът е дал повод за завеждане на делото и в хода на производството е направено оттегляне или отказ от иска, обусловени от новонастъпили обстоятелства, независещи от ищеца, а възникнали в резултат действия на ответника, извършени след подаване на исковата молба и водещи до отпадане необходимостта от съдебна защита на заявеното като спорно право, например извършено плащане на претендираната сума, ищецът има право на направените разноски. Настоящият случай е точно такъв. Направените от ответниците плащания са направени на 01.03.2024 г., след входирането на исковата молба по настоящото дело. Когато причината за завеждането на делото се намира в извънпроцесуалното поведение на ответника и пак поради негово процесуално или извънпроцесуално поведение последващо се стигне до прекратяване на производството, поради отпадане на правния интерес от продължаването му, той следва да понесе отговорността за разноските. От ищеца се претендират 100 лева – юрисконсултско възнаграждение които следва да бъдат заплатени от двамата ответници, по 50 лева от всеки от тях.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.С.“ ЕАД, ЕИК: ***** със седалище

и адрес на управление: гр. София, ул. „Я“ № *** срещу Б. К. Ж., ЕГН: *****, с адрес гр. София, ж.к. СВ.ТР., бл. *****, вх. И, ет. 2, ап. 189 икове с правно основание чл. 318, ал. 2 ТЗ, във вр. чл. 200 ЗЗД, във вр. чл. 110, ал. 2 ЗС за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумите 861,35 лева, представляваща сума за разпределение на топлинна енергия за периода от 01.05.2020 г. - 30.04.2022 г. за имот с адрес гр. София, ж.к. СВ.ТР., бл. *****, вх. И, ет. 2, ап. 189, ведно със законната лихва за периода от 07.12.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, 163,57 лева – законна лихва за забава за периода от 15.09.2021 г. до 21.11.2023 г., както и 13,35 лева, представляващи сума за разпределение на топлинна енергия за периода от 01.10.2020 г. - 30.04.2022 г., ведно със законната лихва за периода от 07.12.2023 г. до окончателното изплащане на вземането и 3,20 лв. – законна лихва за забава за периода от 16.12.2020 г. до 21.11.2023 г., като погасени чрез плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.С.“ ЕАД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Я“ № *** срещу К. К. Ж., ЕГН: *****, с адрес гр. София, ж.к. СВ.ТР., бл. *****, вх. И, ет. 2, ап. 189 икове с правно основание чл. 318, ал. 2 ТЗ, във вр. чл. 200 ЗЗД, във вр. чл. 110, ал. 2 ЗС за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумите 861,35 лева, представляваща сума за разпределение на топлинна енергия за периода от 01.05.2020 г. - 30.04.2022 г. за имот с адрес гр. София, ж.к. СВ.ТР., бл. *****, вх. И, ет. 2, ап. 189, ведно със законната лихва за периода от 07.12.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, 163,57 лева – законна лихва за забава за периода от 15.09.2021 г. до 21.11.2023 г., както и 13,35 лева, представляващи сума за разпределение на топлинна енергия за периода от 01.10.2020 г. - 30.04.2022 г., ведно със законната лихва за периода от 07.12.2023 г. до окончателното изплащане на вземането и 3,20 лв. – законна лихва за забава за периода от 16.12.2020 г. до 21.11.2023 г., като погасени чрез плащане.

ОСЪЖДА Б. К. Ж., ЕГН: *****, да заплати на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК: ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 50 лева – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА К. К. Ж., ЕГН: *****, да заплати на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК: ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 50 лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице-помагач МХ Елвеко ООД на страната на ищеца „Т.С.“ ЕАД.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването на страните пред Софийски градски съд с въззивна жалба, по реда на глава XX ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____